

П'ЯТИЙ ПАРТИЗАН ПЕРЕВ'ЯЗКО

У минулому номері «Гомону» у публікації «х водив Ковпак лісами» йшлося, зокрема, про те, що у нашому районі проживає лише чотири воїни-партизани: Павло Францович Партицький, Микола Федорович Заець з Млинова, Йосип Онуфрійович Тимошук із Мильованої та Петро Григорович Стратович із Малина. Як з'ясувалося, оця партизанська статистика виявилася дещо заниженою, бо уже минулого понеділка редакцію відвідав житель Малих Дорогостаїв В'ячеслав Павлович Перев'язко і представив нам партизанський квиток, виданий комісією у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років при Верховній раді України за номером 16141. У ньому, зокрема, зазначено, що В'ячеслав Павлович у роки війни був учасником партизанської і підпільної боротьби в період з 27 квітня 1943 року по 1 грудня того ж року.

А партизаном вісімнадцятилітній юнак став після таких подій. У лютому 1943 року ні-

мецько-фашистські загарбники оточили село Купеля Рокитнівського району і захопили 18 п'ятнадцяти-сімнадцятилітніх юнаків для відправки на каторжні роботи у Німеччину. Бранці під ворожою охороною пішки здолали майже стокілометрову відстань і прибули у Сарни. Звідти залізницею їх збиралися відправити до «фатерлянду». Та вночі дипломатичні поліцуки зуміли виторгувати волю у поліцая, який стояв на варті. Зимового ранку вчорашні невольники залишили місце збору і подалися додоомозворотнім шляхом. «Форсували» Случ, обминали села, бо на одязі педантичні німаки встигли поставити розпізнавальні знаки, тож будь-яка зустріч з окупантами могла закінчитися за колючим дротом.

На щастя, пронесло. Та вдома залишатися було небезпечно, доводилося ховатися в лісі, де в той час уже діяв партизанський загін старшого лейтенанта Івана Галицького. Невдовзі В'ячеслав Перев'язко став бійцем цього загону.

Входив у групу підручників, в якій нараховувалося 15 чоловік. Найпам'ятніші події з партизанських буднів - звільнення у Клевани 120 юнаків і дівчат, яких збиралися відправити на примусові роботи в Німеччину. А ще партизан з Купеля разом з бойовими побратимами пустив під укіс два ворожі ешелони з танками і боеприпасами: один поблизу станції Остки, другий - у Клесові...

Згодом молодий партизан захворів на тиф і його та ще двох хворих відправили у Дубницькі ліси в Білорусії, а звідти літаком у Рязань, де проходив курс лікування. Згодом колишній партизан потрапив у діючу армію і був направлений на японську війну.

До речі, минуле В.П.Перев'язка пов'язане з відомим керівником партизанського руху Василем Бегмою, з яким зустрічався і з його рук приймав нагороду. Яюсь, - пригадує В'ячеслав Павлович, - за мародерство Бегма розстріляв двох партизан. Чесним був і порядним цей партизанський керівник.

Життєві дороги привели колишнього партизана у Мали Дорогостаї. Гарт колисьнього воїна-партизана нині дається взнаки. Не може він спокійно спостерігати за безгосподарністю, байдуже ставитися до важливих питань громадського життя. Такий вже характер у Перев'язка.

Віталій ТАРАСЮК.